

Akcia: Suchý
Lokalita: Malá Fatra

Parametre trasy:

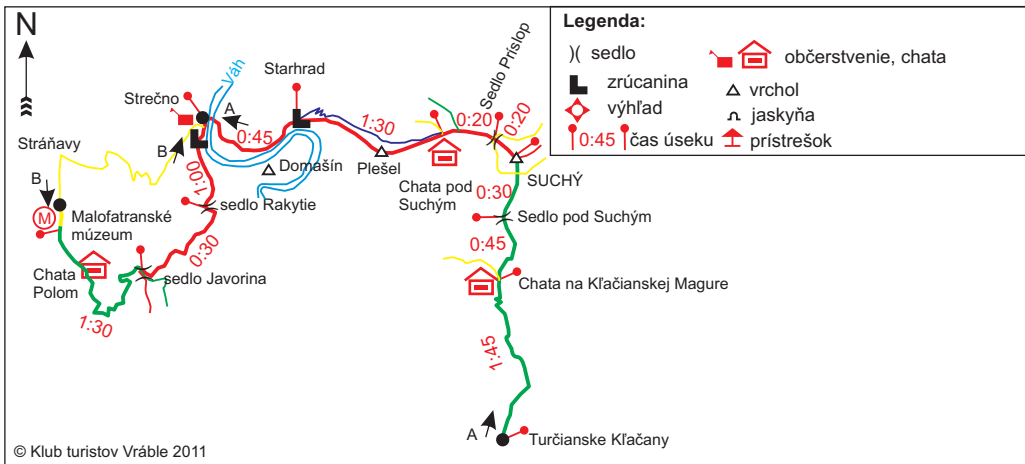
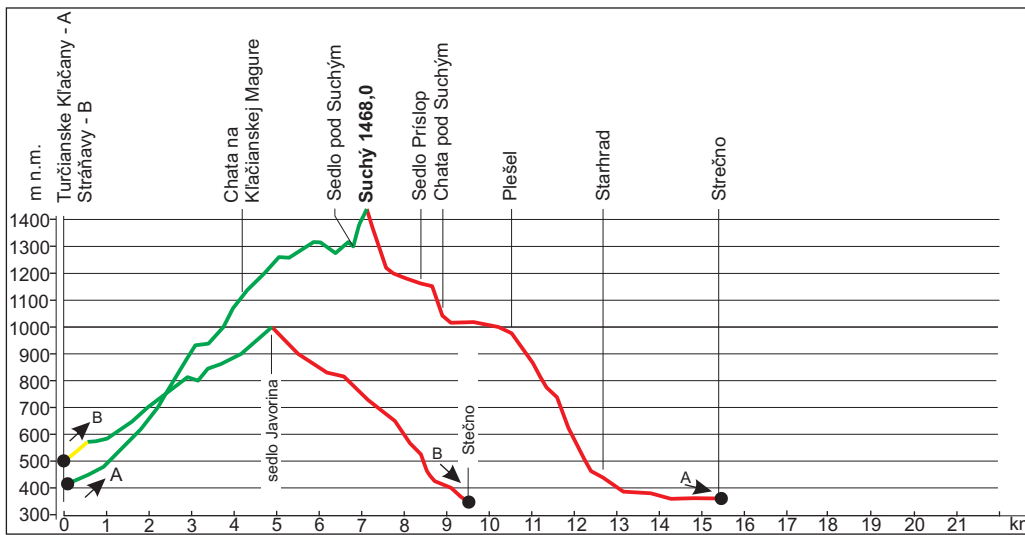
- A** Prevýšenie: 1100 m
Dĺžka trasy: 15,5 km
Čas bez prestávok: 5:55 hod.
- B** Prevýšenie: 500 m
Dĺžka trasy: 9,6 km
Čas bez prestávok: 3:00 hod.

Zdroje:
trasa, časy: mapa VKÚ 110 Malá Fatra - Vrátna
výškový profil: NASA - project SRTM

Dátum: 28.05.2011

Tiesňové volanie:
112
Vedúci akcie: Peter Hradňanský

Poznámky:

© Klub turistov Vráble 2011

A: (Z) Turčianske Kľačany – Chata na Kľačianskej Magure – Suchý – (C) Chata pod Suchým – Starhrad – Nezbudská Lúčka – Strečno / 5:55

B: (Z) Stráňavy, Malofatranské múzeum – sedlo Javorina – (C) sedlo Rakytie – hrad Strečno – Strečno / 3:00

Krivánska Malá Fatra je časť pohoria Malá Fatra, ktorá sa rozprestiera na sever od rieky Váh. Geologické jadro pohoria tvoria žuly. Hlavný hrebeň a severnú časť pokrývajú horniny obalovej série chočského a krížňanského príkrovu (vápence, dolomity, kremence, slienité vápence, bridlice, pieskovce, ...). Hlavný hrebeň Krivánskej Fatry sa začína v blízkosti obce Nezbudská Lúčka pri Váhu a pokračuje po červenej turistickej značke okolo zručanín Starhradu, chaty pod Suchým na vrchol Suchý (1 468 m n. m.).

Starhrad (alebo Starý hrad, Varínsky hrad, Varín, Warna, Varna, Owar, Owaar, Starigrad) je zručanina hradu vypínajúca sa na pravom brehu Váhu vo výške 475 m n. m. Nachádza sa neďaleko hradu Strečno, ale na opačnom brehu rieky nad Domašianskym meanderom. Hrad postavili na ochranu starej cesty vedúcej Považím, neďaleko brodu, kde stará cesta prechádzala z pravého brehu na ľavý. Patril varínskemu panstvu a spočiatku sa volal Varín, spomína sa v roku 1267. Názov Starý hrad dostal až po postavení Strečna, ktoré prevzalo jeho pôvodnú funkciu. Prvýkrát sa tak spomína v roku 1384. Najstaršou časťou hradu bola útočistná veža, ktorá mohla vzniknúť ešte v 13. storočí. Obývaný až do 16. storočia. Do začiatku 18. storočia sídlili na hrade jeho strážcovia. Po ich odchode začal hrad postupne chátrať.

Strečniansky hrad (nazývaný aj Strechun, Strechyn, Streczen, Streczan alebo Strežín) sa

nachádza 7 km od Žiliny (smer Martin) na 103 m vysokom brale nad riekou Váh. Hrad sa po prvý raz spomína v čase Matúša Čáka ako stredisko väčšieho feudálneho panstva. Vznikol na prelome 13. a 14. storočia na staršom základe, pravdepodobne slovanského hradiska. V období mladšej doby železnej až staršej doby rímskej bol hradný kopec sídliskom púchovskej kultúry. Prvá zmienka o hrade sa zachovala z roku 1316, kedy sa spomína Strečnianske panstvo. A je zrejmé, že keď existuje panstvo, tak musí mať nejaké hlavné sídlo, v podobe hradu. Vtedy však z neho stála pravdepodobne len veža. Hrad už od začiatku svojej existencie slúžil ako ochranca mýtnej stanice, ktorá sa nachádzala pri brode cez riekou Váh pod hradom.

Hrad poskytoval v 17. storočí dobrú ochranu Thökölyho povstalcovi. Preto cisárske vojská za Leopolda I. vonkajšie opevnenie zbúrali a poškodili aj hradné budovy. Odvtedy stál hrad v ruinách. Začiatkom 20. storočia konzervovali múry, ale najväčšia rekonštrukcia prebiehala v rokoch 1978 až 1993 aby ho v roku 1995 mohli sprístupniť verejnosti.

Strečno

Po prvý raz sa písomne spomína v roku 1321, keď tu bola mýtnica. Stopy po pobyte človeka sa našli už z počiatku nášho letopočtu, slovanské sídlisko tu bolo v 9. storočí. Strečno bolo do roku 1848 súčasťou Strečnianskeho hradného panstva.

Obyvateľstvo sa okrem poľnohospodárstva a spracovania dreva zaoberalo aj plníctvom a lovom rýb, čoho dôkazom je i obecná pečať zobrazujúca rybu. Súčasťou Strečna bola od stredoveku malá osada Zlatné.

V Strečnianskej úžine sa uskutočnili počas 2. svetovej vojny prudké boje medzi účastníkmi SNP a nemeckými jednotkami. Bojov sa

zúčastnilo okrem slovenských a sovietskych partizánov i 155 Francúzov pod vedením kapitána Georgesa de Lannuriena. Na ich počesť bol v roku 1956 odhalený pamätník na vrchu Zvonica.

Obec Nezbudská Lúčka sa spomína po prvý krát v roku 1439 ako VAPENA LUCSKA a v roku 1511 ako POCCESSIA LWCHA. Vznik obce bol spätý s výrobou vápna na stavebné účely Starého hradu i Strečna, panských, cirkevných, neskôr i meštianskych murovaných objektov v blízkom i vzdialenejšom okolí. Preto sa v roku 1439 uvádza s prívlastkom Vápenná. Aj dnes je v chatári obce názov Za vápenye, kde sa páliło vápno.

Domašiansky meander je riečny meander a prírodná pamiatka v Malej Fatre na rieke Váh, je súčasťou Národného parku Malá Fatra. Je najväčším prírodným výtvorom v Malej Fatre. Meander rozdeľuje Malú Fatru na Lúčanskú a Krivánsku časť. Domašiansky meander je vhlbená forma riečneho reliéfu, ktorá je v celých Západných Karpatoch ojedinelá. Vznikol postupným zarezávaním rieky Váh do dvíhajúceho sa pohoria koncom treťohôr a začiatkom štvrtohôr. Vznikol tak Strečniansky priesmyk. Najkrajší pohľad na Domašiansky meander je zo zručanín hradu Starhrad. Váh bol využívaný na plavbu pliami a táto tradícia sa v súčasnosti v obci Strečno obnovuje. V minulosti bol Domašiansky meander najnebezpečnejším úsekom. Báseň Jána Bottu Margita a Besná nesie mená dvoch obrovských skál na tomto úseku. Po odstrele dynamitom je tento úsek už pre plavbu bezpečnejší, na ich mieste sú však stále mohutné pereje.

Zdroj: wikipedia